

De X-club en de Bezoekers van Beit

DE X-CLUB

EN DE BEZOEKERS VAN BEIT

JEROEN THIBAU

2024

Beefcake Publishing

Hoofdstuk 1

‘Bergen op Zoom is wel een grappige naam, niet?’ grinnikte Pieter.

Naast hem op de achterbank zaten zijn broer Max en zijn zus Inès.

‘Waarom?’ vroeg Max.

‘Wel, een zoom is toch de onderkant van een broek? Hoe kan je daar dan bergen op hebben?’ antwoordde Pieter lachend.

Zijn ouders in de twee voorste zetels moesten ook even lachen. Pieter was altijd al de grappenmaker van het gezin geweest en dat hij zo iets in vraag stelde, was niks uitzonderlijks.

‘Haha! Zijn er eigenlijk bergen in Bergen op Zoom?’ vroeg Max aan zijn ouders.

‘Nee schat, er zijn geen grote bergen. Nederland is sowieso maar een plat land, hoor!’ reageerde zijn mama.

‘Maar er zijn wel grote bossen rond ons verblijf! Daar zullen jullie je vast en zeker goed kunnen amuseren,’ vulde hun papa aan.

‘Oh cool, dan kunnen we samen met Joeri en Wouter een kamp maken!’ riep Max.

Joeri en Wouter waren de neefjes van Max en Pieter. Wouter was elf jaar en even oud als Pieter. Joeri was tien en Max negen. De vier neefjes waren altijd al goed met elkaar

overeengekomen en noemden zichzelf 'de X-club'. Die naam was ontstaan nadat ze eens in een opwelling twee takken gekruist tegen elkaar hadden gehouden, om hun groepssymbool uit te beelden. Takken lagen namelijk meestal wel ergens in hun buurt, omdat de vier zich echte avonturiers voelden en ze graag kampen maakten van zodra ze ergens in een bos waren. Sindsdien hadden ze maar al te vaak een X uitgebeeld, om dan telkens in koor 'X-club!' te roepen.

Joeri en Wouter zaten momenteel elk in een andere auto. Elk bij hun eigen ouders en zus. Ze waren geen broers, in tegenstelling tot Pieter en Max. Alle vier hadden ze dus wel nog een zus, maar meisjes waren uiteraard ten strengste verboden in de X-club... Niet dat de drie meisjes dat zo erg vonden, want zij hielden zich liever met andere dingen bezig dan kampen bouwen. Ze keken echter wel even hard als de jongens uit naar dit weekend in Bergen op Zoom. Het was een jaarlijkse traditie geworden om in mei met de hele familie samen op weekend te gaan. Elk jaar kozen hun ouders een andere locatie, wat de X-club natuurlijk fantastisch vond, omdat ze dan telkens nieuwe bossen konden gaan verkennen. Een nieuw bos betekende tenslotte sowieso een nieuw avontuur.

De drie wagens verlieten een voor een de hoofdbaan en reden nu op een smalle boswegel, die naar een groot vakantiehuis leidde. Links en rechts zagen de kinderen een

uitgestrekt loofbos, zo ver als ze konden zien. Hun geluk kon niet op! Het huis zelf had een tijdloze uitstraling, met een combinatie van bakstenen, hout en klimop. Daardoor vormde het een harmonieus geheel met het omringende bos.

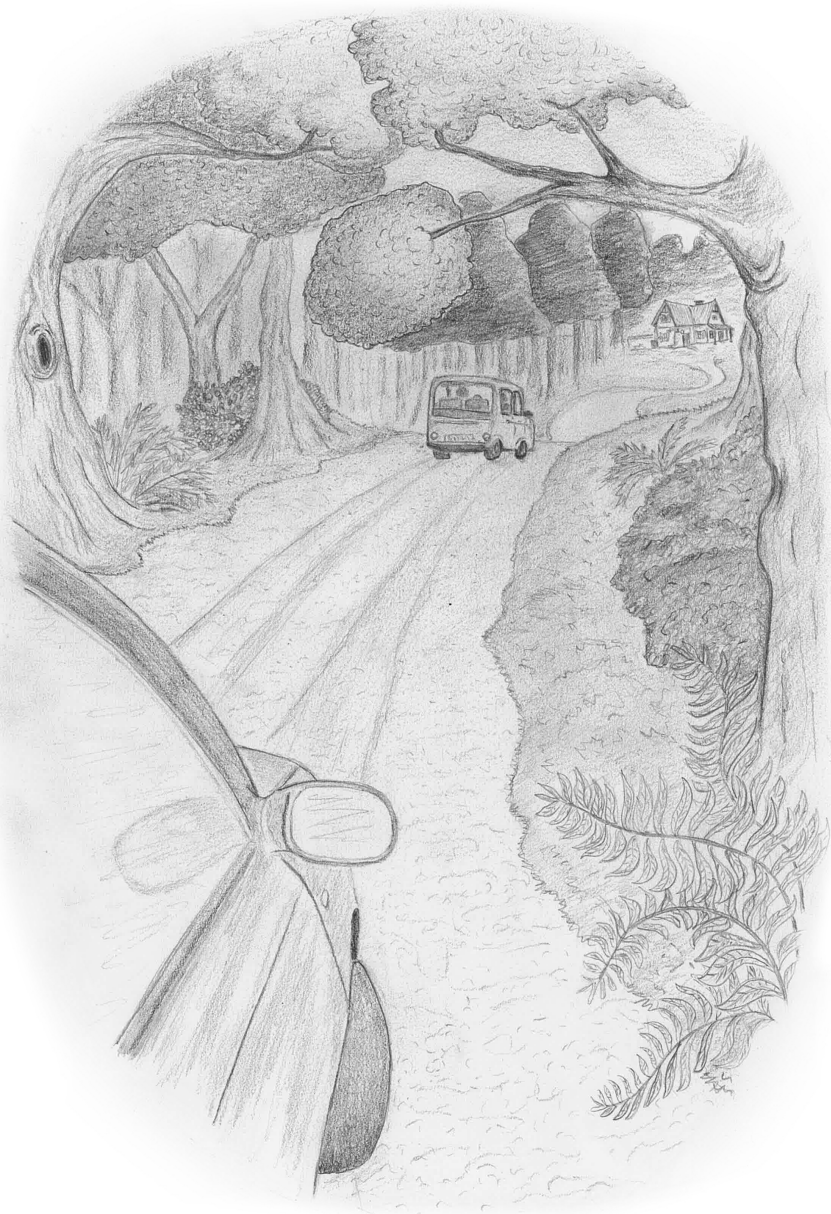
Eens de ouders zich vlak voor het huis geparkeerd hadden, riep de mama van Joeri: ‘We gaan eerst inchecken en ons installeren in onze kamers. Daarna zal het avondeten al meteen klaarstaan. Helpen jullie even met de bagage, jongens?’

De vier jonge avonturiers hielpen dus eerst met lichte tegenzin met het zeulen van de bagage naar de juiste kamers en schoven daarna mee aan tafel, in de centrale eetruimte. Het vakantiehuis was voorzien voor grote groepen en er was keukenpersoneel aanwezig, dat drie keer per dag een uitgebreid buffet serveerde.

‘Mogen we buiten gaan spelen?’ was de vraag van Wouter aan zijn ouders, van zodra zijn bord leeg was.

‘Ja dat is goed, maar binnen een uurtje moeten jullie wel terug binnen zijn, want het wordt al donker en de papa van Pieter en Max heeft nog een quizje georganiseerd.’

Meteen daarop stormden zowel de jongens als de meisjes naar buiten.

Aan het vakantiehuis was een speeltuin gebouwd en de meisjes kropen al snel in het klimrek. Maar daar namen de jongens uiteraard geen genoegen mee. Joeri, Pieter, Max en Wouter gingen meteen het aanpalende bos in. Het bos was bedoeld als speelbos, dus tussen de bomen waren er vele wandelpaadjes zichtbaar. Maar al snel liepen de jongens kriskras tussen de bomen, op zoek naar een goede stok. Als ervaringsdeskundigen wisten ze natuurlijk dat de beste stokken niet zomaar op de normale wandelpaadjes voor het grijpen lagen.

‘Hey jongens, kom eens kijken!’ riep Joeri.

Hij wees naar een grote struik met dikke, donkergroene bladeren. De struik groeide vooral in de breedte, waardoor er binnenin veel open ruimte was. De takken langs de buitenkant daarentegen, hingen tot op de grond. De anderen zagen wat Joeri bedoelde. Zonder te aarzelen kroop Joeri tussen de takken door. Hij kon perfect rechtop staan in het midden van de struik. Het was de perfecte kampplaats. Wouter en de twee broers volgden Joeri in hun nieuwe kamp. De grond was bedekt met een dikke laag afgevallen bladeren, waardoor er niet veel andere planten in hun weg stonden. Er was veel ruimte om te bewegen en de laaghangende takken zorgden voor de perfecte afsluiting rondom het kamp. De X-club voelde zich er meteen thuis.

Max kroop terug naar buiten en bleef staan.

‘Oh jongens, het wordt hier alleen maar beter!’ riep hij uit.

Naast het kamp stond een boom, waarvan de stam zich dicht bij de grond opsplijste in dikke, horizontaal groeiende takken. Max zette zijn ene voet tegen de stam en zette vervolgens met een behendige zwaai, zijn andere voet op een afgesplijste tak. In een mum van tijd zat hij ongeveer twee meter boven de grond. Hij kon zelfs rechtop gaan staan op de tak, waardoor hij een mooi overzicht over het bos kreeg.

‘De perfecte uitkijkpost!’ riep hij naar de anderen.

Max hield van boomklimmen. Hij was een echte klauteraar en was met voorsprong veel leniger dan de rest van de X-club. Dat kwam doordat hij aan gymnastiek deed. Het was niet zonder reden dat zijn lievelingsdier altijd al een aap was geweest.

Max nam de wijde omgeving goed in zich op, terwijl de rest de directe omgeving van het kamp verder verkende. Op die manier zouden ze het kamp de volgende dag makkelijk kunnen terugvinden, want ze wisten dat het bijna tijd was voor het quizje van de papa van Pieter en Max.

Niet veel later hoorden ze inderdaad in de verte iemand luid roepen dat het tijd was om naar binnen te komen. Met een gelukzalige glimlach op hun gezicht, verliet de X-club het bos en gingen ze een plezierige quizavond tegemoet.